

Děkovná výroční mše svatá

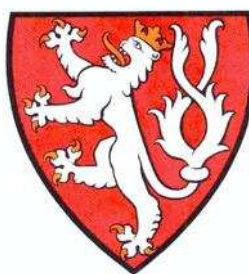
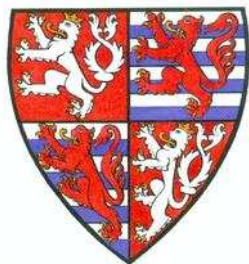
v předvečer 700. výročí korunovace
Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny
(7. února 1311)
na místě jejího konání
v katedrále sv. Víta
na Pražském hradě

předseda
J. E. Mons. Dominik Duka OP
arcibiskup pražský a primas český

Missu Notre Dame
Guillauma de Machaut († 1377),
sekretáře krále Jana

v provedení
Pražského katedrálního sboru
Svatovítské chorální scholy
a studentů Pražské konzervatoře
řídí Josef Kšica

Společně se současnými potomky
prvního Lucemburka a poslední Přemyslovny
vzdáváme díky Bohu
a plníme přání českého krále.

Jan Lucemburský

Ve znamení lva se narodil,
ve znamení lva zemřel,
ale hlavně ve znamení lva žil.
Po třicet šest let uhájil českou zemi
před vpádem cizích žoldnéřů
a padl nejslavnější smrtí krále v dějinách.

Přesto bývá nazýván králem – cizincem.

23. 10. 1341 český král Jan Lucemburský
„učinil darování znamenité“
s úmyslem postavit na Pražském hradě
novou katedrálu.
Na její výstavbu věnoval desátek ze všech
stříbrných dolů a za to si vyžádal

výroční bohoslužbu za sebe a svůj rod.

21. 11. 1344 český král Jan Lucemburský,
jeho synové Karel (Karel IV.) a Jan Jindřich
spolu s Arnoštem z Pardubic
při slavnosti jeho intronizace
jako prvního pražského arcibiskupa
položili základní kámen
katedrály sv. Víta na Pražském hradě.

Děkovnou mši u příležitosti 700. výročí korunovace královského páru Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny se uzavírají vzpomínkové oslavy 700. výročí nástupu Jana Lucemburského na trůn českých králů.

V podobě mnoha kulturních, hudebních, výstavních a historických akcí probíhaly především po celý rok 2010 - pod patronací velvyslanectví Lucemburského velkovévodství v České republice, ale samozřejmě též ve vlasti krále Jana, v Lucembursku, a v německém Špýru, kde 1. září 1410 spojil mladý Lucemburk svůj život v manželství s dědičkou království českého, Přemyslovnou Eliškou.

Vzpomínka, která byla králi Janovi ve výročním roce věnována, byla jen malou splátkou na historický dluh, kterým jsme této nesporné, byť i rozporuplné osobnosti českých a evropských dějin povinováni, byla čestným holdem jedné z řady nezapomenutelných postav české královské tradice. Na jejím počátku stojí národní patron svatý kníže Václav, jeho prarodiče, první historicky doložený český kníže Bořivoj I. Přemyslovec s manželkou svatou Ludmilou († 921), a v jejím závěru o tisíc a jeden rok později jejich potomek ve 32. generaci blahoslavený Karel I. († 1922).

Dnešní mše svatá je modlitbou, o níž nás – a tedy i naše předky, jakož i naše potomky – král Jan požádal, když stál u základního kamene pražské katedrály. Věříme, že budeme mít dost sil a odhodlání slavit ji každoročně, jak nás zavázal. Nejen poselství královské krve, které spojuje přední české a evropské rody, jde napříč staletími, ale také a především poselství duchovní, které dokáže spojit nás všechny, budeme-li jen chtít.

Milan Novák, jménem pořadatelů

1311 - 2011

JAN LUCEMBURSKÝ a ELIŠKA PŘEMYSLOVNA

Poselství královské krve

Evropské monarchie, jejichž představitelé jsou potomky Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny.
Číslo uvádí v které generaci je panovník jejich potomkem.

Belgické království
král Albert II.
potomek v 20. generaci

Dánské království
královna Margrethe II.
potomek v 22. generaci

Lichtenštejnské knížectví
kníže Hans Adam II.
potomek v 22. generaci

Lucemburské velkovévodství
velkovévoda Henri
potomek v 22. generaci

Monacké knížectví
kníže Albert II.
potomek v 25. generaci

Nizozemské království
královna Beatrix
potomek v 22. generaci

Norské království
král Harald V.
potomek v 22. generaci

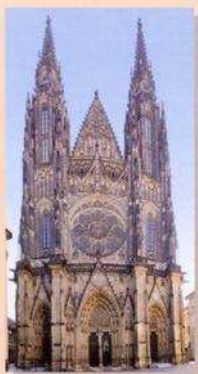
Španělské království
král Juan Carlos I.
potomek v 22. generaci

Švédské království
král Carl XVI. Gustav
potomek v 23. generaci

**Spojené království
Velké Británie a Severního Irska**
královna Alžběta II.
potomek v 22. generaci

Poselství královské krve

Královská dynastie a šlechtické rody, jejichž členové jsou přímými potomky královského páru.
Číslo uvádí tu generaci, ve které se stal

potomkem

Elišky Přemyslovny a Jana Lucemburského
první člen příslušného rodu.

DYNASTIE HABSBURSKO-LOTRINSKÁ v 8. generaci

znak rakouských císařů jako českých králů

erby
starých
českých rodů

ŠLECHTICKÉ RODY

ARCO-ZINNEBERG - v 16. generaci
AUERSPERG - v 16. generaci
BECHINIE Z LAŽAN - v 16. generaci
BELCREDI - v 20. generaci
BLÜCHER - v 20. generaci
BOŘEK-DOHALSKÝ - v 20. generaci
BUBNA-LITIC - v 17. generaci
BUQUOY - v 15. generaci
CLAM-MARTINITZ - v 18. generaci
CLARY-ALDRINGEN - v 14. generaci
COLLOREDO-MANNSFELD - v 18. generaci
COUDENHOVE - v 21. generaci
CROÏ - v 19. generaci
CZERNIN Z CHUDENIC - v 15. generaci
DACZICKÝ Z HESLOVA - v 19. generaci
DEYM ZE STRÍTEŽE - v 20. generaci
DOBRZENSKÝ - v 21. generaci
FÜRSTENBERG - v 16. generaci
GEYMÜLLER - v 20. generaci
HARRACH - v 10. generaci
HERBERSTEIN - v 18. generaci
HILDPRANDT - v 18. generaci
HOHENBERG - v 19. generaci
HOHENLOHE - v 12. generaci
HRUBÝ Z GELENJ - v 20. generaci
KHEVENHÜLLER - v 15. generaci
KINSKÝ (hraběcí linie) - v 16. generaci
KINSKÝ (knížecí linie) - v 14. generaci
KOLOWRAT-KRAKOWSKÝ - v 17. generaci
KORFF-KERSSENBRÖCK - v 21. generaci
KOTZ Z DOBRZE - v 19. generaci

ŠLECHTICKÉ RODY

KÜENBURG - v 14. generaci
LAMBERG - v 12. generaci
LEDEBUR-WICHELN - v 19. generaci
LOBKOWICZ - v 12. generaci
MENSCHORFF-POUILLY - v 17. generaci
MERVELDT - v 20. generaci
NEIPPERG - v 17. generaci
NOSTITZ - v 13. generaci
PAAR - v 15. generaci
PALLAVICINI - v 18. generaci
PALFFY - v 13. generaci
PARISH - v 24. generaci
PODSTATZKY-LICHTENSTEIN - v 18. generaci
ROHAN - v 20. generaci
SALM - v 15. generaci
SERÉNYI - v 14. generaci
SCHLIK - v 17. generaci
SCHÖNBORN - v 20. generaci
SCHWARZENBERG - v 13. generaci
STARHEMBERG - v 19. generaci
STERNBERG - v 14. generaci
STRACHWITZ - v 19. generaci
THUN-HOHNSTEIN - v 16. generaci
THURN-TAXIS - v 15. generaci
TRAUTTMANSDORFF - v 16. generaci
TROSKOV - v 19. generaci
WALDSTEIN - v 12. generaci
WILCZEK - v 16. generaci
WINDISGRÄTZ - v 17. generaci
WRATISLAV - v 20. generaci

Slavnostní procesí před arcibiskupským palácem na Hradčanském náměstí 15. června 1829. Na svátek sv. Vít, ve výroční den první české královské korunovace Vratislava II. roku 1086 ke stému výročí svatořečení Jana Nepomuckého.

Guillaume de Machaut se narodil kolem roku 1300 v malé obci Machaut v Champagni, v blízkosti Remeše. Z jeho života je známo jen několik údajů. V roce 1323 vstoupil do služeb českého krále Jana Lucemburského jako jeho sekretář a procestoval s ním mnoho zemí Evropy. Na přímluvu krále získal v Remeši titul kanovníka s prebendou. Machaut králi sloužil až do jeho smrti v bitvě u Kreščaku v roce 1346. Poté vstoupil do služeb dcery Jana Lucemburského Bony, manželky Jana Normandského, pozdějšího francouzského krále Jana II. Dobrého, a do služeb navarského krále. Zemřel v roce 1377 jako kanovník v Remeši.

Machaut patří k největším skladatelům 14. století. Je předním představitelem tzv. Ars nova. Složil množství skladeb světských /na texty vlastních básní/ a duchovních. Mezi hlavní Machautova díla patří také „Příběh o studánce lásky“, který byl sepsán pro vévodu Jana z Berry (Jean de Valois, duc de Berry, 1340-1416). Tento francouzský šlechtic, významný sběratel umění a mecenáš, byl jedním z dětí zmíněného francouzského krále Jana II. Dobrého a Bony Lucemburské, tudíž jeden z vnuků Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny. Byl zkušeným diplomatem a vyznamenal se při návštěvě římského císaře a českého krále Karla IV. ve Francii v roce 1377. Karel IV. byl tehdy již hodně nemocný, ale vévodovi se podařilo vše zajistit tak, že návštěva strýce proběhla bez problémů, a naklonil si i císařova syna Václava IV.

Nejdůležitější z Machautova díla je mše „Notre Dame“, která je vůbec první mši, zkomponovanou jako cyklická skladba od významného skladatele. Předtím bylo složeno několik mší, ale jen tříhlasých od anonymních autorů. V rámci tzv. nizozemské školy se mše vedle motetu stává hlavní duchovní skladbou. Mše pak začínají ve větším počtu skládat všichni významní skladatelé, což zejména platí pro 16. století, kdy např. Palestrina sám složil téměř stovku mší.

Kdy vznikla mše „Notre Dame“ a pro jaký účel, není známo. Vzhledem ke kompoziční úrovni je třeba ji pokládat za plod Machautova pozdního tvůrčího období. Tato mše z druhé poloviny 15. století zůstala ojedinělým dílem svého druhu na dlouhé období dalších 100 let. Je hudebním vyjádřením duchovního klimatu, ze kterého vyrostl vrcholný gotický sloh a ve kterém byla započata stavba naší katedrály v Praze.

Josef Kšica, regenschori Katedrály sv. Vítá

Upřímné poděkování za laskavou podporu patří:

Arcibiskupství pražskému, Správě pražského hradu a Pražské konzervatoři,
Sdružení katolických šlechticů v Bavorsku, Společnosti přátel beuronského umění,

Ondřeji baronu Dacického z Heslova, Eleonoře Dujkové roz. hraběnky Bubna-Litice
a Janu hraběti Dobrzenskému z Dobrzenicz, 50. velmistru Řádu sv. Lazara Jeruzalémského,

společnosti Bohemia Sekt,

společnosti Plzeňský Prazdroj - pivovaru Gambrinus, který název svého piva odvozuje od jména brabantského vévody Jana I., dědečka Jana Lucemburského,

a též Arcibiskupským zámeckým vinným sklepům Kroměříž, které se již od roku 1345 pyšní výsadou vyrábět mešní víno, udělenou jim synem krále Jana Lucemburského, Karlem IV.,
a dalším příznivcům a podporovatelům.

Pořadatelé:

Občanské sdružení na podporu setkání potomků Jana Lucemburského

Matice staroboleslavská

Spolek na podporu kulturně historických projektů

Jednota pro zvelebení hudby v Čechách

Sdružení autorů Fontes Europae

erby Petr Tybitancl / foto Jaroslav Betka / heraldické tabule Jan Drocár